

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **Ing. M. M.**, H., zastúpený advokátom: *Mgr. P. K., J.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/4713-32715/2007/992025-r zo dňa 11.04.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/74/2007-53 zo dňa 21.10.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/74/2007-53 zo dňa 21. októbra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal o preskúmania rozhodnutia žalovaného č. I/228/4713-32715/2007/992025-r zo dňa 11.04.2007, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Žilina II č. 894/230/72864/06/Mik zo dňa 09.11.2006, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 35b ods. 1 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, vyrubil žalobcovi sankčný úrok v sume 77 211,-- Sk za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty, vyrubené

platobným výmerom č. 894/2100/7595/2001/Bab zo dňa 20.11.2001 za zdaňovacie obdobie tretí štvrtýrok 2000 a štvrtý štvrtýrok 2000.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že správca dane na základe vykonanej daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie tretí štvrtýrok 2000 a štvrtý štvrtýrok 2000 vyrubil žalobcovi dodatočný platobným výmerom č. 894/2100/7595/2001/Bab zo dňa 20.11.2001 daň vo výške 62 267,-- Sk. Dodatočný platobný výmer nadobudol právoplatnosť 27.12.2001, preto bol žalobca povinný zaplatiť vyrubenú daň do 07.01.2002. Podľa ustanovenia § 35b ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. mohol potom správca dane sankčný úrok žalobcovi vyrubiť v päťročnej lehote, teda do 31.12.2007. Správca dane rozhodnutím zo dňa 09.11.2006 vyrubil žalobcovi sankčný úrok vo výške 77 211,-- Sk.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že medzi účastníkmi konania je sporná aplikácia § 35b zákona č. 511/1992 Zb. a to najmä začiatok plynutia lehoty na vyrubenie sankčného úroku. Podľa názoru žalobcu plynutie lehoty na vyrubenie sankčného úroku je potrebné počítat' odlišne od záveru, ktorý vykonal prvostupňový súd. Začiatok plynutia päťročnej lehoty podľa § 36b ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. je potrebné počítat' odo dňa, kedy bol porušený osobitný zákon, ktorým je v danom prípade zákon č. 289/1995 Z.z. Tento zákon bol porušený dňom, kedy si žalobca uplatnil odpočet DPH so sporných faktúr. Žalobca si uplatnil odpočet DPH za zdaňovacie obdobie tretí štvrtýrok 2000 a štvrtý štvrtýrok 2000. Vzhľadom na túto skutočnosť v zmysle § 35b ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. uplynula päťročná lehota na vyrubenie sankčného úroku dňom 31.12.2005. Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že napadnuté druhostupňové rozhodnutie nie je podpísané oprávnenou osobou – generálny riaditeľ daňového riaditeľstva, subjekt označený v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu ku dňu vydania rozhodnutia neexistoval, takže je zrejme, že rozhodnutie, že rozhodnutie nemá náležitosti vyžadované v § 30 ods. 2 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. Na základe uvedených skutočností žiadal odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť a zaviazať žalovaného na náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný dňa 06.02.2009, vo vyjadrení uviedol, že Krajský súd v Žiline v predmetnej veci rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi, aplikoval a vykladal ustanovenia príslušných právnych predpisov správne a dospel k správne rozhodnutiu vo veci. Tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci je preto neopodstatnené. Žalovaný navrhuje, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/74/2007-53 zo dňa 21.10.2008 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP) bez pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta OSP) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd SR z administratívneho spisu zistil, že správca dane vykonal u žalobcu ako daňového subjektu daňovú kontrolu DPH u daňových dokladov za prijaté zdaniteľné plnenia. Jednalo sa o zdaňovacie obdobie tretí štvrt'rok 2000 a štvrtý štvrt'rok 2000. Za základné daňové kontroly za uvedené obdobia bolo zistené, že žalobca si neoprávnene uplatnil odpočet dane vo výške 62 267,-- Sk. správca dane zistil, že žalobca pri odpočte DPH porušil ustanovenia § 20 ods. 2 písm. a/, c/ a d/ v nadväznosti na ustanovenia § 2 ods. 5 písm. m/ a f/ a § 20 ods. 3 zákona č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ďalej len zákon o DPH. Po prerokovaní protokolu o daňovej kontrole s daňovým subjektom vydal správca dane dňa 20.11.2001 dodatočný platobný výmer na daň z pridanej hodnoty č. 894/2100/75095/2001/Bab v zmysle § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. a určil daňovému subjektu daň z pridanej hodnoty vo výške 62 267,-- Sk. Určenie daň z pridanej hodnoty bol žalobca povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa doručenia dodatočného platobného výmeru na účet Daňového úradu Žilina II. Proti uvedenému dodatočnému platobnému výmeru na DPH vo výške 62 267,-- Sk bolo možné podať odvolanie v lehote 15 dní, daňový subjekt však sa proti rozhodnutiu neodvolal. Dodatočný platobný výmer na DPH vo výške 62 267,-- Sk bol daňovému subjektu doručený dňa 07.12.2001 a 08.01.2002 sa stal dodatočný platobný výmer na DPH vykonateľný. Žalobca určenie daň z pridanej hodnoty, ktorá mu bola určená dodatočným platobným výmerom zo dňa 20.11.2001 vo výške 62 267,-- Sk nezaplatil. Správca dane rozhodnutím č. 894/230/72864/06/Mik zo dňa 09.11.2006 vyrubil žalobcovi sankčný úrok v sume 77 211,-- Sk za nezaplatenie DPH v lehote splatnosti určenej správcom dane.

Z dôvodu podaného odvolania žalovaný rozhodnutím č. I/228/4713-32715/2007/992025-r zo dňa 11.04.2007 potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 894/230/72864/06/Mik zo dňa 09.11.2006. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že správca dane vyrubil sankčný úrok v lehote v súlade s ustanovením § 35b/ ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. s poukazom na to, že dodatočne vyrubená DPH po kontrole bola splatná dňa 07.01.2002 a sankčný úrok bol vyrubený dňa 09.11.2006. Správca dane vyrubil sankčný úrok v zákonom stanovenej päťročnej lehote. Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zrejmé z akej dlžnej sumy správca dane pri výpočte sankčného úroku vychádzal. Správca dane ako aj žalovaný dospeli k záveru, že sankčný úrok bol vyrubený v zmysle § 35b ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. Na základe podanej žaloby Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 21S/74/2007 zo dňa 21.10.2008 žalobu zamietol z dôvodu, že zhodne s názorom žalovaného dospel k záveru, že správca dane mohol vyrubiť sankčný úrok do 31.12.2007. aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný vec správne potvrdil, vo veci vydal zákonné rozhodnutie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 OSP).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonšata-

ovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Žalobca nezaplatil daň z pridanej hodnoty vyrubenej dodatočným platobným výmerom č. 894/2100/75095/2001/Bab zo dňa 20.11.2001 za zdaňovacie obdobie tretí štvrt'rok 2000 a štvrtý štvrt'rok 2000 v lehote splatnosti určenej správcom dane a vo výške určenej správcom dane.

Podľa § 35b ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. sankčný úrok nie je možné vyrubiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom daňový subjekt daň, rozdiel dane, preddavok na daň, alebo splátku dane podľa ods. 1 písm. a/ až g/ **nezaplatil v lehote uvedenej v rozhodnutí** alebo v lehote ustanovenej týmto zákonom alebo osobitným zákonom.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že začiatok plynutia lehoty s ktorou zákon spája zánik práva vyrubiť sankčný úrok je viazaný na vznik omeškania s platením dane (v danom prípade dane z pridanej hodnoty vo výške 62.267,-Sk, vyrubenej dodatočným platobným výmerom č. 894/2100/75095/2001/Bab zo dňa 20.11.2001, splatnej 07.01.2002). Uvedené je v súlade s ust. § 30 ods. 1, prvá veta zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov podľa ktorého ustanovenia *v daňovom konaní možno ukladať daňovú povinnosť alebo priznávať práva len rozhodnutím*. Rozhodnutie o vyrubení dane malo konštitutívny účinok.

Najvyšší súd zistil , že správca dane žalobcovi sankčný úrok vyrubil včas.

Najvyšší súd SR s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie veci v danej veci žalovaným krajským súdom, preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v konaní nemal úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 11. marca 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková